

Tiesību akti

Saturs

I	Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta	
★	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1934/2004 (2004. gada 27. oktobris), ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1726/2000 par sadarbību ar Dienvidāfriku attīstības jomā.....	1
★	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1935/2004 (2004. gada 27. oktobris) par materiāliem un izstrādājumiem, kas paredzēti saskarei ar pārtikas produktiem, un par Direktīvu 80/590/EEK un 89/109/EEK atcelšanu.....	4
★	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/101/EK (2004. gada 27. oktobris), ar ko groza Direktīvu 2003/87/EK, ar kuru izveido siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu Kopienā, ņemot vērā Kioto Protokola projekta mehānismus ⁽¹⁾	18

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

I

(Tiesību akts, kuru publicēšana ir obligāta)

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 1934/2004

(2004. gada 27. oktobris),

ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1726/2000 par sadarbību ar Dienvidāfriku attīstības jomā

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 179. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

(1) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 29. jūnija Regulu (EK) Nr. 1726/2000 par sadarbību ar Dienvidāfriku attīstības jomā ⁽²⁾ Komisijai jāiesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei termiņa vidusposma pārskats ne vēlāk kā līdz 2003. gada 31. oktobrim. Pamatojoties uz šo termiņa vidusposma pārskatu, ir ierosināti daži grozījumi Regulā (EK) Nr. 1726/2000.

(2) Termiņa vidusposma pārskatā ir ietverti ierosinājumi un priekšlikumi attīstības sadarbības ar Dienvidāfriku īstenošanas uzlabošanai, daži no kuriem jau tika izteikti 2002. gada valsts stratēģijas dokumentā un ir ņemti vērā Provizorisksajā programmā 2003. līdz 2005. gadam. Tie cita starpā attiecas uz nozīmes piešķiršanu dzimuma līdztiesības jautājumiem projekta cikla visos līmeņos no plānošanas līdz īstenošanai, administratīvo procesu vienkāršošanu, projektu un programmas izstrādes novērtēšanas kritēriju uzlabošanu un skaidrības ieviešanu par atbalsta līdzekļu piešķiršanas nosacījumiem reģionālajām programmām no Eiropas Programmas rekonstrukcijai un attīstībai (EPRA).

(3) Saskaņā ar Padomes 1995. gada 18. decembra Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību ⁽³⁾ ir iespējams nodrošināt finansējumu Dienvidāfrikai ar tiešo budžeta atbalstu. Tomēr Regula (EK) Nr. 1726/2000 var tikt interpretēta kā tāda, kas izslēdz neplānotu budžeta atbalstu. Turklāt Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam ⁽⁴⁾, otrās daļas IV sadaļā ir ietverti īpaši noteikumi par "Ārējiem darījumiem". Tādēļ Regulu (EK) Nr. 1726/2000 ir lietderīgi saskaņot ar Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 un ar Komisijas 2002. gada 23. decembra Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 2342/2002, ar ko paredz īstenošanas kārtību Padomes Regulai (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam ⁽⁵⁾.

(4) Ņemot vērā EPRA īstenošanu un jo īpaši Daudzgaļu provizorisksās programmas 2000. līdz 2002. gadam īstenošanu, Regula (EK) Nr. 1726/2000 būtu jākorrigē, īpaši attiecībā uz nozaru programmu pieņemšanu, budžeta atbalsta finansēšanu un projektu un programmu kopīgu finansēšanu reģionālās sadarbības un integrācijas jomā.

(5) Regula (EK) Nr. 1726/2000 stājās spēkā 2000. gadā, un tās darbība beidzas 2006. gada 31. decembrī. Tomēr 6. panta 1. punkts nosaka, ka ir jāveic trīs gadu programmu izstrāde. Lai programmas saskanētu ar minētās regulas darbības laiku, būtu jāizstrādā noteikumi arī četru gadu Provizorisksajām programmām.

(6) Partnerattiecību nolīgums starp Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna reģiona valstu grupas locekļiem, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses ⁽⁶⁾, kuru Dienvidāfrika ir parakstījusi, tika parakstīts Kotonū 2000. gada 23. jūnijā. Šā nolīguma 3. protokolā ir definēts īpašs Dienvidāfrikas statuss saskaņā ar šo nolīgumu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2004. gada 31. marta Atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts) un Padomes 2004. gada 13. septembra Lēmums.

⁽²⁾ OV L 198, 4.8.2000., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 312, 23.12.1995., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 357, 31.12.2002., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 317, 15.12.2000., 3. lpp.

- (7) Ar Padomes Lēmumu 1999/753/EK ⁽¹⁾ apstiprināja Nolīguma par tirdzniecību, attīstību un sadarbību starp Eiropas Kopieni un tās dalībvalstīm un Dienvidāfrikas Republiku pagaidu piemērošanu. Šā nolīguma X pielikumā ir noteikts, ka Kopiena sniegs palīdzību Dienvidāfrikas vīna un stipro alkoholisko dzērienu nozares pārstrukturēšanai un Dienvidāfrikas vīna un stipro alkoholisko dzērienu realizācijai un izplatīšanai. Divi atbilstīgi nolīgumi par vīna un stipro alkoholisko dzērienu tirdzniecību ir apstiprināti attiecīgi ar Padomes Lēmumu 2002/51/EK ⁽²⁾ un Padomes Lēmumu 2002/52/EK ⁽³⁾. Tādēļ ir nepieciešams iekļaut papildu summu finansējuma pamatsummā, kas noteikta Regulā (EK) Nr. 1726/2000.
- (8) Praksē Eiropas Attīstības fonda komiteja atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 1726/2000 ir rīkojusies kā "Dienvidāfrikas komiteja". Šī komiteja būtu jānodibina oficiāli.
- (9) Regulas (EK) Nr. 1726/2000 8. panta 5. punkts nosaka, ka Komisijai ir jāapspriežas ar komiteju par finansēšanas lēmumiem, ko tā vēlas pieņemt attiecībā uz projektiem un programmām, kuru vērtība pārsniedz EUR 5 miljonus. Pareizas finanšu vadības un procedūru racionalizēšanas nolūkā šie griesti būtu jāpaceļ līdz EUR 8 miljoniem.
- (10) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 1726/2000,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 1726/2000 groza šādi:

1. Regulas 2. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"1. Programmas ir vērstas uz nabadzības apkarošanu, kā arī ņem vērā agrāk nelabvēlīgu kopienu vajadzības, integrē attīstības vides dimensiju un piešķir nozīmi dzimumu līdztiesības jautājumiem, īpaši sekmējot sieviešu dalību visos politikas līmeņos, programmu izstrādē un īstenošanā. Visās šajās programmās īpaša uzmanība tiek pievērsta institucionālo spēju stiprināšanai."

⁽¹⁾ OV L 311, 4.12.1999., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 28, 30.1.2002., 3. lpp.

⁽³⁾ OV L 28, 30.1.2002., 112. lpp.

2. Regulas 2. panta 2. punkta ievada frāzi aizstāj ar šādu frāzi:

"2. Sadarbība attīstības jomā, kura noris saskaņā ar šo regulu, galvenokārt pievēršas tām sadarbības jomām, kas noteiktas Kotonū Nolīguma 3. protokola par Dienvidāfriku 8. pantā, un jo īpaši:"

3. Regulas 4. pantu groza šādi:

- a) panta 2. punktu groza šādi:

- i) pirmajā daļā ievada frāzi aizstāj ar šādu frāzi:

"2. Kopienas finansējumu var piešķirt:"

- ii) punkta pirmās daļas a) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

"a) izdevumiem no valsts budžeta, lai atbalstītu reformas un politikas īstenošanu prioritārajās nozarēs, kuras nosaka politiskā dialoga laikā, izmantojot vispiemērotākos līdzekļus, to skaitā budžeta atbalstu un citus īpašus budžeta palīdzības veidus;"

- iii) punkta otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

"Daļa no finansējuma var tikt novirzīta galīgajiem mērķa ieguvējiem (piemēram, jaunajiem uzņēmējiem) riska kapitāla vai citas finanšu dalības veidā. Eiropas Investīciju banku vajadzības gadījumā var iesaistīt šo līdzekļu pārvaldīšanā. Resursus, kas saņemti saskaņā ar šo regulu, aizliegts izmantot veidos, kas pieļauj negodīgu konkurenci."

- b) pantā iekļauj šādu punktu:

"4.a Individuālu reģionālās sadarbības un integrācijas projektu un programmu finansēšana tiek veikta no EPRA un/vai no reģionālajiem fondiem saskaņā ar Eiropas Attīstības fondu (EAF)."

Komisija cenšas nodrošināt sabalansētu finansējumu no abiem avotiem Daudzgzadu provizoriskās programmas līmenī, atvēlot reģionālajai sadarbībai un integrācijai provizorisku procentuālo daļu no EPRA, kas ir līdzīga EAF līdzekļu daļai, kura atvēlēta reģionālajai sadarbībai un integrācijai Kotonū Nolīguma Finanšu protokolā."

4. Regulas 5. pantu svītro.
5. Regulas 6. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“6. pants

Programmas izstrāde

1. Daudzgaļu provizoriskās programmas izstrādi veic, cieši sadarbojoties ar Dienvidāfrikas valdību un ņemot vērā 4. panta 6. un 7. punktā minētās saskaņošanas rezultātus. Provizoriskās programmas izstrādes procesā ir pilnībā jāievēro princips, ka saņēmējvalsts vada programmas izstrādi.

2. Lai sagatavotos katram programmas izstrādes uzdevumam, veicot paplašinātu saskaņošanu ar dalībvalstīm, tostarp saskaņošanu uz vietas, Komisija kopā ar Dienvidāfrikas valdību sastāda valsts stratēģijas dokumentu. Minētajā valsts stratēģijas dokumentā ņem vērā pēdējo veikto vispārējo novērtējumu attiecībā uz pasākumiem, kas finansēti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2259/96 un saskaņā ar šo regulu, kā arī citus regulāros pasākumu novērtējumus. Tas ir saistīts ar problēmu analīzi un iekļauj transversālu tēmu izklāstu, piemēram, nabadzības samazināšana, dzimumu līdztiesība, vide un ilgtspējība. Daudzgaļu provizoriskās programmas projektu pielikuma veidā pievieno valsts stratēģijas dokumentam. Izrauga ierobežotu skaitu sadarbības nozaru, ņemot vērā 2. pantā minētās jomas. Šajās nozarēs nosaka kārtību un papildu pasākumus. Cik iespējams, izstrādā darbības rādītājus, lai veicinātu mērķu īstenošanu un ietekmes izvērtēšanu. Valsts stratēģijas dokumentu un Daudzgaļu provizoriskās programmas projektu izskata komiteja, kas atbild par konkrētā ģeogrāfiskā apgabala attīstības jautājumiem un kas minēta 8. panta 1. punktā, turpmāk – “Komiteja”. Komiteja savu atzinumu sniedz saskaņā ar 8. panta 2. punktā minēto kārtību.

3. Daudzgaļu provizorisko programmu apspriež un paraksta Komisija un Dienvidāfrikas valdība. Apspriešanās galīgos rezultātus nosūta Komitejai zināšanai. Ja to pieprasa viens vai vairāki Komitejas locekļi, šis dokuments tiek apspriests Komitejā.

4. Vienu reizi gadā Komiteja pārskata valsts stratēģijas dokumenta un Daudzgaļu provizoriskās programmas darbību, rezultātus un atbilstību situācijai. Ja novērtējums vai citas svarīgas attīstības tendences uz to norāda, Komiteja var aicināt Komisiju ar Dienvidāfrikas valdību pārrunāt grozījumus Daudzgaļu provizoriskajā programmā.

5. Vienu reizi gadā Komiteja, pamatojoties uz Komisijas sniegto informāciju, pārrunā nākamā gada laikā plānoto pasākumu vispārējās pamatnostādnes.”

6. Regulas 7. panta 2. punktu svītro.
7. Regulas 8. pantu groza šādi:
 - a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Komisijai palīdz Dienvidāfrikas komiteja, turpmāk – “Komiteja”.”
 - b) panta 5. un 6. punktā summu “EUR 5 miljoni” aizstāj ar summu “EUR 8 miljoni”.
8. Regulas 10. panta 1. punktā summu “EUR 885,5 miljoni” aizstāj ar summu “EUR 900,5 miljoni”.

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2004. gada 27. oktobrī

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*
J. BORRELL FONTELLES

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*
A. NICOLAI

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 1935/2004

(2004. gada 27. oktobris)

par materiāliem un izstrādājumiem, kas paredzēti saskarei ar pārtikas produktiem, un par Direktīvu 80/590/EEK un 89/109/EEK atcelšanu

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 95. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā ⁽²⁾ noteikto procedūru,

tā kā:

(1) Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīva 89/109/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz materiāliem un izstrādājumiem, kas paredzēti saskarei ar pārtikas produktiem ⁽³⁾, noteica vispārējus principus to dalībvalstu tiesību aktu atšķirību novēršanai, kas attiecas uz minētiem materiāliem un izstrādājumiem, un paredzēja pieņemt īstenošanas direktīvas attiecībā uz īpašām materiālu un izstrādājumu grupām (īpašas direktīvas). Šī pieeja bija veiksmīga, un tā būtu jāpiemēro arī turpmāk.

(2) Īpašas direktīvas, kuras pieņemtas saskaņā ar Direktīvu 89/109/EEK, parasti satur noteikumus, kas atstāj dalībvalstīm mazas izvēles iespējas to transponēšanā, un tās bieži groza, ātri pielāgojot tehnoloģiju attīstībai. Tāpēc būtu iespējams šos pasākumus noteikt ar regulām vai lēmumiem. Tajā pašā laikā būtu lietderīgi šos noteikumus attiecināt uz vairākiem papildu jautājumiem. Tāpēc Direktīva 89/109/EEK būtu jāaizstāj.

(3) Šīs regulas pamatā ir princips, ka jebkuram materiālam vai izstrādājumam, kas paredzēts tiešai vai netiešai saskarei ar pārtikas produktiem, jābūt pietiekami inertam, lai novērstu vielu pārnese uz pārtiku tādos daudzumos, kas apdraudētu cilvēka veselību vai radītu nepieņemamas izmaiņas pārtikas produkta sastāvā, vai pasliktinātu tā organoleptiskās īpašības.

(4) Jauni materiālu un izstrādājumu veidi, kuru funkcija ir aktīvi uzturēt vai uzlabot pārtikas produktu stāvokli ("aktīvie materiāli un izstrādājumi, kas ir saskarē ar pārtiku"), nav inerti pretēji tradicionāliem materiāliem un izstrādājumiem, kas paredzēti saskarei ar pārtikas produktiem. Daži citi materiālu un izstrādājumu veidi ir paredzēti pārtikas produktu stāvokļa kontrolei ("viedie materiāli un izstrādājumi, kas ir saskarē ar pārtiku"). Šo abu veidu materiāli un izstrādājumi var nonākt saskarē ar pārtikas produktiem. Tāpēc skaidrības un juridiskās noteiktības dēļ uz aktīvajiem un viedajiem materiāliem un izstrādājumiem, kas ir saskarē ar pārtiku, ir jāattiecinā šī regula, kā arī jānosaka galvenās prasības attiecībā uz to izmantošanu. Turpmākas prasības būtu jāparedz ar īpašu pasākumu palīdzību, kas jānosaka iespējami īsā laikā un ar ko izveidos atļauto vielu un/vai materiālu un izstrādājumu sarakstus.

(5) Aktīvos materiālus un izstrādājumus, kuri ir saskarē ar pārtiku, apzināti veido tā, ka tie iekļauj "aktīvās" sastāvdaļas, ko paredzēts pievienot pārtikas produktiem vai kas absorbē vielas no šiem produktiem. Tie būtu jānošķir no materiāliem un izstrādājumiem, kas tradicionāli tiek izmantoti, lai pievienotu to dabiskās sastāvdaļas īpaša veida pārtikā ražošanas procesa laikā, piemēram, tādiem kā koka mucas.

(6) Aktīvie materiāli un izstrādājumi, kas ir saskarē ar pārtiku, drīkst izmainīt produkta sastāvu vai tā organoleptiskās īpašības tikai tad, ja šādas izmaiņas atbilst Kopienas pārtikas aprites noteikumiem, tādiem kā noteikumi Direktīvā 89/107/EEK ⁽⁴⁾ par pārtikas piedevām. Jo īpaši attiecībā uz tādām vielām kā pārtikas piedevas, kuras apzināti pievienotas dažiem aktīvajiem materiāliem un izstrādājumiem, kas ir saskarē ar pārtiku, ar mērķi tikt ienestām iepakotos pārtikas produktos vai šo produktu apkārtējā vidē, būtu jāsaņem atļauja saskaņā ar attiecīgajiem Kopienas pārtikas aprites noteikumiem un būtu jāpiemēro citi noteikumi, kas tiks ieviesti ar īpašu pasākumu palīdzību.

⁽¹⁾ OV C 117, 30.4.2004., 1. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2004. gada 31. marta Atzinums (vēl nav publicēts *Oficiālajā Vēstnesī*) un Padomes 2004. gada 14. oktobra Lēmums.

⁽³⁾ OV L 40, 11.2.1989., 38. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīva 89/107/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pārtikas piedevām, ko atļauts izmantot cilvēku uzturā (OV L 40, 11.2.1989., 27. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003.

- Turklāt atbilstīgai marķēšanai vai informācijai būtu jāpalīdz patērētājiem droši un pareizi izmantot aktīvos materiālus un izstrādājumus, kā to paredz pārtikas aprites tiesību akti, tostarp noteikumi par pārtikas marķēšanu.
- (7) Aktīvie un viedie materiāli un izstrādājumi, kas ir saskarē ar pārtiku, nedrīkst mainīt pārtikas produkta sastāvu vai tā organoleptiskās īpašības vai sniegt tādu informāciju par pārtikas stāvokli, kas var maldināt patērētājus. Piemēram, aktīvie materiāli un izstrādājumi, kas ir saskarē ar pārtiku, nedrīkst izlaist vai absorbēt tādas vielas kā aldehīdi vai amīni, lai apslēptu pārtikas aizsākušos bojāšanos. Tādas izmaiņas, kas var manipulēt ar bojāšanās pazīmēm, var maldināt patērētāju, un tāpēc tām jābūt aizliegtām. Līdzīgi, aktīvie materiāli un izstrādājumi, kas ir saskarē ar pārtiku un kas rada pārtikas krāsas izmaiņas, sniedzot nepareizu informāciju par pārtikas stāvokli, var maldināt patērētāju, un tāpēc arī tām jābūt aizliegtām.
- (8) Jebkuram materiālam un izstrādājumam, kas paredzēts saskarei ar tirgū laistajiem pārtikas produktiem, jāatbilst šīs regulas prasībām. Tomēr šai regulai nav jāattiecas uz tiem materiāliem un izstrādājumiem, kas tiek piegādāti kā senlietas, jo tie ir pieejami ierobežotos daudzumos un to saskare ar pārtiku tāpēc ir ierobežota.
- (9) Uz pārseguma vai pārklājuma materiāliem, kas ir pārtikas produkta daļa un kas, iespējams, tiek patērēti kopā ar pašu produktu, šī regula nav jāattiecina. No otras puses, šī regula būtu jāpiemēro tādiem pārseguma vai pārklājuma materiāliem, kas klāj siera mizu, gatavus gaļas izstrādājumus vai augļus, bet kas nav pārtikas produkta sastāvdaļa un nav paredzēti patērēšanai kopā ar šādiem produktiem.
- (10) Būtu jānosaka dažāda veida ierobežojumi un nosacījumi šajā regulā apskatīto materiālu un izstrādājumu, kā arī to ražošanā izmantoto vielu lietošanai. Būtu lietderīgi noteikt šos ierobežojumus un nosacījumus īpašos pasākumos, ņemot vērā tehnoloģiskās īpašības, kas ir raksturīgas katrai materiālu un izstrādājumu grupai.
- (11) Atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regulai (EK) Nr. 178/2002, ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu ⁽¹⁾, ar Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi ("iestāde") jāapspriežas, pirms ar īpašu pasākumu palīdzību tiek pieņemti noteikumi, kas var ietekmēt sabiedrības veselību.
- (12) Ja īpaši pasākumi ietver to vielu sarakstu, kas Kopienā atļautas izmantošanai to materiālu un izstrādājumu ražošanā, kas paredzēti saskarei ar pārtiku, šīm vielām jāiztur nekaitīguma novērtējums, pirms tās tiek atļautas. Šo vielu nekaitīguma novērtēšana un atļaušana neierobežo attiecīgas Kopienas tiesību aktu prasības par ķīmisku vielu reģistrāciju, novērtēšanu, atļaušanu un ierobežošanu.
- (13) Atšķirības valsts normatīvajos un administratīvajos aktos, kas attiecas uz to vielu nekaitīguma novērtēšanu un atļaušanu, kuras tiek izmantotas, ražojot materiālus un izstrādājumus, kas paredzēti saskarei ar pārtiku, var kavēt šo materiālu un izstrādājumu brīvu apriti, radot nevienlīdzīgas un negodīgas konkurences apstākļus. Tāpēc atļauju izsniegšanas procedūra ir jānosaka Kopienas līmenī. Lai nodrošinātu šo vielu nekaitīguma saskaņotu novērtēšanu, šī novērtēšana ir jāveic iestādē.
- (14) Pēc vielu nekaitīguma novērtēšanas jāpieņem riska pārvaldības lēmums par to, vai šīs vielas būtu jāiekļauj Kopienas atļauto vielu sarakstā.
- (15) Ir lietderīgi paredzēt administratīvās pārskatīšanas iespēju attiecībā uz iestādes pieņemtajiem konkrētiem aktiem vai tās bezdarbību saistībā ar šo regulu. Šai pārskatīšanai nevajadzētu skart lomu, kas ir iestādei kā neatkarīgam zinātniskam atsaucies punktam risku novērtējuma jautājumos.
- (16) Marķējums palīdz lietotājiem pareizi izmantot materiālus un izstrādājumus. Šādai marķēšanai izmantotās metodes var atšķirties atkarībā no lietotājiem.
- (17) Ar Komisijas Direktīvu 80/590/EEK ⁽²⁾ ieviesa simbolu, ko var pievienot materiāliem un priekšmetiem, kas paredzēti saskarei ar pārtikas produktiem. Šis simbols vienkāršības dēļ jāiekļauj šajā regulā.
- (18) Saskaņā ar pārtiku paredzēto materiālu un izstrādājumu izsekojamību būtu jānodrošina visos posmos, lai atvieglotu kontroli, bojātu produktu atsaukšanu, patērētāju informāciju un atbildības sadali. Uzņēmējiem būtu jāspēj vismaz noteikt, no kuriem un uz kuriem uzņēmumiem materiāli un izstrādājumi tika nogādāti.

⁽¹⁾ OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1642/2003 (OV L 245, 29.9.2003., 4. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 1980. gada 9. jūnija Direktīva 80/590/EEK, ar kuru nosaka simbolu, ko var pievienot materiāliem un priekšmetiem, kas paredzēti saskarei ar pārtikas produktiem (OV L 151, 19.6.1980., 21. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

- (19) Kontrolējot materiālu un izstrādājumu atbilstību šai regulai, ir lietderīgi ņemt vērā jaunattīstības valstu un jo īpaši vismazāk attīstītu valstu īpašās vajadzības. Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulu (EK) Nr. 882/2004 par oficiālu kontroli, ko veic, lai pārbaudītu atbilstību pārtikas un barības aprites tiesību aktiem un noteikumiem par dzīvnieku veselību un dzīvnieku labturību ⁽¹⁾, Komisijai ir uzticēts atbalstīt jaunattīstības valstis saistībā ar pārtikas nekaitīgumu, tostarp saskarei ar pārtiku paredzēto materiālu un izstrādājumu nekaitīgumu. Tāpēc minētajā regulā ir iekļauti īpaši noteikumi, kuri būtu jāpiemēro arī materiāliem un izstrādājumiem, kas ir saskarē ar pārtiku.
- (20) Būtu jānosaka procedūras drošības pasākumu pieņemšanai situācijās, kad materiāls vai izstrādājums var nopietni apdraudēt cilvēka veselību.
- (21) Attiecībā uz iestādes rīcībā esošiem dokumentiem piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulu (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem ⁽²⁾.
- (22) Ir lietderīgi aizsargāt novatoru investīcijas tās informācijas un datu vākšanā, ar ko atbalsta pieteikumu saskaņā ar šo regulu. Lai izvairītos no nevajadzīgas pētījumu atkārtošanas un, īpaši, izmēģinājumu ar dzīvniekiem atkārtošanas, dalīšanās ar datiem tomēr būtu jāatļauj gadījumos, kad starp ieinteresētajām pusēm pastāv vienošanās.
- (23) Lai veicinātu analīžu rezultātu augstu kvalitāti un saskaņotību, ir jāizraugās Kopienas un valstu references laboratorijas. Šis mērķis tiks sasniegts saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 882/2004.
- (24) Vides aizsardzības iemeslu dēļ būtu jāatbalsta pārstrādātu materiālu un izstrādājumu izmantošana Kopienā ar nosacījumu, ka ir noteiktas stingras prasības, lai nodrošinātu pārtikas nekaitīgumu un patērētāju aizsardzību. Šādas prasības ir jānosaka, ņemot vērā arī I pielikumā minēto materiālu un izstrādājumu dažādu grupu tehnoloģiskās īpašības. Par prioritāti jāizvirza to tiesību aktu saskaņošana, kas attiecas uz pārstrādātiem plastmasas materiāliem un izstrādājumiem, tā kā to izmantošana pieaug, un nav pietiekami daudz valstu normatīvo aktu, vai arī tie ir atšķirīgi. Tāpēc īpaša pasākuma projekts attiecībā uz pārstrādātiem plastmasas materiāliem un izstrādājumiem būtu jāpadara pieejams sabiedrībai pēc iespējas ātrāk, lai radītu skaidrību par Kopienā pastāvošo tiesisko situāciju.
- (25) Šīs regulas īstenošanai un tās I un II pielikuma grozīšanai vajadzīgie pasākumi jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽³⁾.
- (26) Dalībvalstīm būtu jāpieņem noteikumi par sankcijām, kas piemērojamas par šīs regulas pārkāpumiem, un jānodrošina to īstenošana. Šādām sankcijām jābūt efektīvām, samērīgām un preventīvām.
- (27) Uzņēmējiem jābūt pietiekami daudz laika, lai tie spētu piemēroties dažām prasībām, ko nosaka ar šo regulu.
- (28) Tā kā šīs regulas mērķus dalībvalstis nespēj sasniegt to normatīvo aktu atšķirību dēļ, un tāpēc tos labāk var sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var noteikt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā paredzēts Līguma 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu ar šo regulu nosaka tikai to, kas ir vajadzīgs minēto mērķu sasniegšanai.
- (29) Direktīvas 80/590/EEK un 89/109/EEK tāpēc būtu jāatceļ,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Mērķis un priekšmets

- Šīs regulas mērķis ir nodrošināt efektīvu iekšēja tirgus darbību saistībā ar to materiālu un izstrādājumu laišanu Kopienas tirgū, kas paredzēti tiešai vai netiešai saskarei ar pārtiku, vienlaicīgi radot pamatu, ar kuru nodrošina cilvēku veselības un patērētāju interešu augsta līmeņa aizsardzību.

⁽¹⁾ OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp., labota OV L 191, 28.5.2004., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.

⁽³⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

2. Šī regula attiecas uz materiāliem un izstrādājumiem, tostarp aktīvajiem un viedajiem pārtikas saskares materiāliem un izstrādājumiem (turpmāk saukti "materiāli un izstrādājumi"), kas gatavu izstrādājumu stāvoklī:

- a) ir paredzēti saskarei ar pārtiku
vai
- b) jau ir nonākuši saskarē ar pārtiku un ir paredzēti šim mērķim,
vai
- c) par ko ir pamats uzskatīt, ka tie nonāks saskarē ar pārtiku vai pārnesīs savas sastāvdaļas uz pārtiku normālos vai paredzamos izmantošanas apstākļos.

3. Šī regula neattiecas uz:

- a) materiāliem un izstrādājumiem, kas piegādāti kā senlietas;
- b) produktu pārseguma vai pārklājuma materiāliem, kas ir pārtikas produkta daļa un var tikt patērēti kopā ar šo produktu, tādiem kā materiāli, kas klāj siera mizu, gatavus gaļas izstrādājumus vai augļus;
- c) sabiedriskām vai privātām stacionārām ūdensapgādes iekārtām.

2. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā piemēro attiecīgas Regulā (EK) Nr. 178/2002 noteiktās definīcijas, izņemot vārdu "izsekojamība" un "laišana tirgū" definīcijas, kam ir šāda nozīme:

- a) "izsekojamība" ir spēja izsekot materiāliem vai izstrādājumiem un atrast tos visos ražošanas, apstrādes un izplatīšanas posmos;
- b) "laišana tirgū" ir materiālu un izstrādājumu turēšana pārdošanas nolūkā, tostarp piedāvāšana pārdošanai vai jebkura cita veida nodošanai bez maksas vai par maksu, kā arī pati pārdošana, izplatīšana un citu veidu nodošana.

2. Piemēro arī šādas definīcijas:

- a) "aktīvie materiāli un izstrādājumi, kas ir saskarē ar pārtiku" (še turpmāk "aktīvie materiāli un izstrādājumi") ir materiāli un izstrādājumi, kuru uzdevums ir paildzināt iepakotu pārtikas produktu glabāšanas laiku un saglabāt vai uzlabot to stāvokli. Tos apzināti veido tā, lai tie iekļautu sastāvdaļas, kas pievieno vielas iepakotiem pārtikas produktiem vai to apkārtējai videi vai kas absorbē vielas no šiem produktiem vai to apkārtējās vides;

b) "viedie materiāli un izstrādājumi, kas ir saskarē ar pārtiku" (še turpmāk "viedie materiāli un izstrādājumi") ir materiāli un izstrādājumi, kas kontrolē iepakotu pārtikas produktu vai to apkārtējās vides stāvokli;

c) "uzņēmums" ir jebkura organizācija, neatkarīgi no tā, vai tā nes peļņu vai ne un vai tā ir publiska vai privāta, kas veic kādu no darbībām, kuras saistītas ar materiālu un izstrādājumu jebkuru ražošanas, apstrādes un izplatīšanas posmu;

d) "uzņēmējs" ir fiziska vai juridiska persona, kas atbildīga par to, lai šīs regulas prasības tiktu ievērotas uzņēmumā, ko tā kontrolē.

3. pants

Vispārīgas prasības

1. Materiāliem un izstrādājumiem, tostarp aktīvajiem un viedajiem materiāliem un izstrādājumiem, jābūt ražotiem atbilstīgi labai ražošanas praksei, lai normālos vai paredzamos izmantošanas apstākļos tie nepārnestu uz pārtiku savas sastāvdaļas tādos daudzumos, kas var:

- a) apdraudēt cilvēku veselību

vai

- b) radīt nepieņemamas izmaiņas pārtikas produkta sastāvā,

vai

- c) izraisīt organoleptisko īpašību pasliktināšanos.

2. Materiālu vai izstrādājumu marķēšana, reklamēšana un noformēšana nedrīkst maldināt patērētājus.

4. pants

Īpašas prasības aktīvajiem un viedajiem materiāliem un izstrādājumiem

1. Piemērojot 3. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu, aktīvie materiāli un izstrādājumi drīkst izmainīt pārtikas produkta sastāvu vai to organoleptiskas īpašības ar nosacījumu, ka šīs izmaiņas atbilst Kopienas pārtikas aprites noteikumiem, tādiem kā Direktīvas 89/107/EEK noteikumi par pārtikas piedevām un attiecīgie īstenošanas pasākumi, vai valsts pārtikas aprites noteikumiem, ja šādi Kopienas noteikumi neeksistē.

2. Kamēr ar īpašu pasākumu nav pieņemti papildu noteikumi par aktīvajiem un viedajiem materiāliem un izstrādājumiem, attiecībā uz vielām, kas apzināti pievienotas aktīvajiem materiāliem un izstrādājumiem, lai tās ienestu pārtikas produktos vai to apkārtējā vidē, ir jāsaņem atļauja un tās ir jāizmanto saskaņā ar attiecīgajiem Kopienas pārtikas aprites noteikumiem; tām arī jāatbilst šīs regulas un tās īstenošanas pasākumu noteikumiem.

Minētās vielas uzskata par sastāvdaļām Direktīvas 2000/13/EK ⁽¹⁾ 6. panta 4. punkta a) apakšpunkta nozīmē.

3. Aktīvie materiāli un izstrādājumi nedrīkst izraisīt tādas izmaiņas pārtikas produktu sastāvā vai to organoleptiskās īpašībās, kas var maldināt patērētājus, piemēram, apslēpjot pārtikas bojāšanos.

4. Viedie materiāli un izstrādājumi nedrīkst sniegt tādu informāciju par pārtikas produkta stāvokli, kas var maldināt patērētājus.

5. Aktīvos un viedos materiālus un izstrādājumus, kas jau nonākuši saskarē ar pārtiku, atbilstīgi marķē, lai patērētājam ļautu identificēt sastāvdaļas, kas nav ēdamas.

6. Aktīvos un viedos materiālus un izstrādājumus atbilstīgi marķē, lai norādītu, ka attiecīgie materiāli un izstrādājumi ir aktīvi un/vai viedi.

5. pants

Īpaši pasākumi attiecībā uz materiālu un izstrādājumu grupām

1. Attiecībā uz I pielikumā uzskaitītajām materiālu un izstrādājumu grupām un, ja vajadzīgs, šo materiālu un izstrādājumu vai to ražošanā izmantojamo pārstrādāto materiālu un izstrādājumu kombinācijām īpašus pasākumus var pieņemt vai grozīt saskaņā ar procedūru, kas minēta 23. panta 2. punktā.

Šādi īpaši pasākumi var ietvert:

a) to vielu sarakstu, ko atļauts izmantot materiālu un izstrādājumu ražošanā;

b) to atļauto vielu sarakstu(-us), kuras iekļautas aktīvajos vai viedajos materiālos un izstrādājumos, kas saskaras ar pārtiku, vai aktīvo un viedo materiālu un izstrādājumu sarakstu un, kad nepieciešams, īpašus nosacījumus šo vielu un/vai to saturošu materiālu un izstrādājumu izmantošanai;

c) tīrības standartus vielām, kas minētas a) apakšpunktā;

d) īpašus nosacījumus par to, kā izmantot a) apakšpunktā minētās vielas un/vai materiālus un izstrādājumus, kuros tās izmantotas;

e) īpašus ierobežojumus konkrēto sastāvdaļu vai sastāvdaļu grupu pārvešanai uz pārtikas produktiem vai iekļaušanai tajos, ņemot vērā citus veidus, kā šīs sastāvdaļas varētu nokļūt produktā;

f) kopējos ierobežojumus attiecībā uz sastāvdaļu pārvešanu uz pārtikas produktiem vai iekļaušanu tajos;

g) noteikumus, kuru mērķis ir aizsargāt cilvēku veselību pret apdraudējumiem, kas varētu rasties materiāliem un izstrādājumiem nonākot kontaktā ar muti;

h) citus noteikumus, lai nodrošinātu atbilstību 3. un, atbilstīgā gadījumā, 4. pantam;

i) pamatnoteikumus par to, kā pārbaudīt atbilstību a) līdz h) apakšpunktam;

j) noteikumus, kas attiecas uz paraugu vākšanu un analīžu metodēm, lai pārbaudītu atbilstību a) līdz h) apakšpunktam;

k) īpašus noteikumus, lai nodrošinātu materiālu un izstrādājumu izsekojamību, tostarp noteikumus, kas attiecas uz uzskaites datu glabāšanas laiku, vai noteikumus, ar ko nepieciešamības gadījumā pieļautu atkāpes no 17. panta prasībām;

l) papildu noteikumus par aktīvo un viedo materiālu un izstrādājumu marķēšanu;

m) noteikumus, ar ko pieprasa, lai Komisija izveidotu un uzturētu Kopienas atļauto vielu, procesu vai materiālu vai izstrādājumu reģistru (še turpmāk "reģistrs"), kas ir publiski pieejams;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 20. marta Direktīva 2000/13/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pārtikas produktu marķēšanu, noformēšanu un reklāmu (OV L 109, 6.5.2000., 29. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2003/89/EK (OV L 308, 25.11.2003., 15. lpp.).

n) īpašus procedūras noteikumus, ar ko vajadzības gadījumā 8. līdz 12. pantā minēto procedūru pielāgo vai padara piemērojamu dažu veidu materiālu un izstrādājumu un/vai to ražošanā izmantojamo procesu atļaušanai, iekļaujot, ja nepieciešams, procedūru, ar ko piešķir individuālo atļauju attiecībā uz kādu vielu, procesu vai materiālu vai izstrādājumu, pieņemot lēmumu, kas adresēts pieteikuma iesniedzējam.

2. Esošās īpašās direktīvas par materiāliem un izstrādājumiem groza saskaņā ar 23. panta 2. punktā noteikto procedūru.

6. pants

Īpašie valsts pasākumi

Kamēr nav tādu īpašu pasākumu, kas minēti 5. pantā, šī regula neaizliedz dalībvalstīm saglabāt vai pieņemt savus noteikumus, ja vien tie atbilst Līguma noteikumiem.

7. pants

Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes loma

Noteikumus, kas var ietekmēt sabiedrības veselību, pieņem pēc apspriešanas ar Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi, turpmāk sauktu "iestāde".

8. pants

Vispārīgas prasības vielu atļaušanai

1. Pēc tā vielu saraksta pieņemšanas, kas minēts 5. panta 1. punkta otrās daļas a) un b) apakšpunktā, jebkuram, kurš vēlas saņemt atļauju attiecībā uz vielu, kas vēl nav iekļauta šajā sarakstā, ir jāiesniedz pieteikums saskaņā ar 9. panta 1. punktā noteikto procedūru.

2. Atļauju attiecībā uz vielu neizsniedz, kamēr nav atbilstīgi un pietiekami parādīts, ka, lietojot to apstākļos, kas noteikti īpašos pasākumos, gala materiāls vai izstrādājums atbilst 3. panta un, atbilstīgā gadījumā, 4. panta prasībām.

9. pants

Pieteikums atļaujas saņemšanai attiecībā uz jaunu vielu

1. Lai iegūtu 8. panta 1. punktā minēto atļauju, piemēro šādu procedūru:

a) pieteikumu iesniedz dalībvalsts kompetentajai iestādei, tajā norādot šādu informāciju:

i) pieteikuma iesniedzēja vārds/nosaukums un adrese;

ii) tehniskā dokumentācija, kas satur informāciju, kura norādīta pamatnostādņēs par vielas nekaitīguma novērtēšanu, kas vēl jāpublicē iestādei;

iii) tehniskās dokumentācijas kopsavilkums;

b) šā punkta a) apakšpunktā minētā kompetentā iestāde:

i) rakstiski apliecina pieprasītajam pieteikuma saņemšanu 14 dienu laikā pēc pieteikuma saņemšanas; šādā apliecinājumā norāda pieteikuma saņemšanas dienu;

ii) nekavējoties informē iestādi

un

iii) pieteikumu un jebkuru papildu informāciju, ko sniedzis pieteikuma iesniedzējs, padara pieejamu iestādei;

c) iestāde nekavējoties informē par pieteikumu citas dalībvalstis un Komisiju un padara tiem pieejamu pieteikumu un jebkuru citu papildu informāciju, ko sniedzis pieteikuma iesniedzējs.

2. Iestāde publicē sīki izstrādātas pamatnostādnes par pieteikuma sagatavošanu un iesniegšanu ⁽¹⁾.

10. pants

Iestādes atzinums

1. Sešu mēnešu laikā pēc derīga pieteikuma saņemšanas iestāde sniedz savu atzinumu par to, vai viela to saturošā materiāla vai izstrādājuma paredzētajos izmantošanas apstākļos atbilst nekaitīguma kritērijiem, kas noteikti 3. un, atbilstīgā gadījumā, 4. pantā.

Iestāde var pagarināt minēto laikposmu par ne vairāk kā sešiem mēnešiem. Tādā gadījumā tā sniedz paskaidrojumu par kavējumu pieteikuma iesniedzējam, Komisijai un dalībvalstīm.

⁽¹⁾ Līdz šādai publikācijai pieteikuma iesniedzēji var izmantot "Guidelines of the Scientific Committee on Food for the presentation of an application for safety assessment of a substance to be used in food contact materials prior to its authorisation" ("Pārtikas zinātniskās komitejas pamatnostādnes par to, kā iesniegt pieteikumu tādas vielas nekaitīguma novērtēšanai, kuru paredzēts izmantot materiālos, kas ir saskarē ar pārtiku, pirms tās atļaušanas"). http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/scf/out82_en.pdf.

2. Iestāde drīkst, kur nepieciešams, pieprasīt no pieteikuma iesniedzēja, lai tas pieteikumam pievieno papildinformāciju laikposmā, ko nosaka iestāde. Kad iestāde pieprasa papildinformāciju, 1. punktā minētā termiņa tecējums tiek apturēts, līdz šāda informācija tiek sniegta. Līdzīgi, termiņa tecējums tiek apturēts uz laiku, kas dots pieteikuma iesniedzējam, lai sagatavotu mutiskus vai rakstiskus paskaidrojumus.

3. Lai sagatavotu savu atzinumu, iestāde:

- a) pārbauda, vai pieteikuma iesniedzēja sniegtā informācija un dokumenti atbilst 9. panta 1. punkta a) apakšpunktam, proti, vai iesniegums ir derīgs, un tad pārbauda, vai viela atbilst nekaitīguma kritērijiem, kas noteikti 3. un, atbilstīgā gadījumā, 4. pantā;
- b) informē pieteikuma iesniedzēju, Komisiju un dalībvalstis, ja iesniegums nav derīgs.

4. Ja iestāde atbalsta novērtētās vielas atļaušanu, tās atzinums ietver:

- a) vielas apzīmējumu, tostarp tās aprakstu,

un

- b) vajadzības gadījumā ieteikumus attiecībā uz novērtētās vielas un/vai to saturoša materiāla vai izstrādājuma izmantošanas nosacījumiem vai ierobežojumiem,

un

- c) novērtējumu, vai piedāvātā analīzes metode ir piemērota paredzētajiem kontroles nolūkiem.

5. Iestāde nosūta savu atzinumu Komisijai, dalībvalstīm un pieteikuma iesniedzējam.

6. Iestāde savu atzinumu dara zināmu atklātībai pēc tam, kad izdzēsta jebkura konfidenciāla informācija saskaņā ar 20. pantu.

11. pants

Kopienas atļauja

1. Kopienas atļauju attiecībā uz vienu vai vairākām vielām piešķir ar īpaša pasākuma pieņemšanu. Komisija attiecīgajos gadījumos sagatavo 5. pantā minētā īpaša pasākuma projektu, lai piešķirtu atļauju attiecībā uz vienu vai vairākām vielām, ko novērtējusi iestāde, un norāda vai groza to izmantošanas nosacījumus.

2. Īpaša pasākuma projektā ņem vērā iestādes atzinumu, attiecīgās Kopienas tiesību normas un citus tiesiskus faktorus, kas attiecas uz konkrēto jautājumu. Ja īpaša pasākuma projekts nesaskan ar iestādes atzinumu, Komisija nekavējoties sniedz paskaidrojumu par šo atšķirību iemesliem. Ja Komisija neplāno gatavot īpaša pasākuma projektu pēc labvēlīga iestādes atzinuma saņemšanas, tā nekavējoties informē pieteikuma iesniedzēju par to un sniedz tam paskaidrojumu.

3. Lēmumu par Kopienas atļaujas piešķiršanu īpaša pasākuma formā, kā minēts 1. punktā, pieņem saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto procedūru.

4. Pēc atļaujas piešķiršanas vielai saskaņā ar šo regulu visi uzņēmēji, kas izmanto atļauto vielu vai to saturošus materiālus vai izstrādājumus, darbojas atbilstīgi visiem nosacījumiem vai ierobežojumiem, kas ietverti šādā atļaujā.

5. Pieteikuma iesniedzējs vai jebkurš uzņēmējs, kas izmanto atļauto vielu vai to saturošus materiālus vai izstrādājumus, nekavējoties informē Komisiju par jebkuru jaunu zinātnisku vai tehnisku informāciju, kura var ietekmēt atļautās vielas nekaitīguma novērtējumu saistībā ar cilvēka veselību. Vajadzības gadījumā iestāde tad pārskata novērtējumu.

6. Atļaujas piešķiršana neietekmē uzņēmēja vispārējo civiltiesisko un krimināltiesisko atbildību saistībā ar atļauto vielu, to saturošu materiālu vai izstrādājumu un pārtikas produktiem, kas nonāk saskarē ar šādu materiālu vai izstrādājumu.

12. pants

Atļaujas grozīšana, apturēšana un atsaukšana

1. Pieteikuma iesniedzējs vai jebkurš uzņēmējs, kas izmanto atļauto vielu vai to saturošus materiālus vai izstrādājumus, drīkst saskaņā ar 9. panta 1. punktā noteikto procedūru iesniegt pieteikumu par esošās atļaujas grozīšanu.

2. Pieteikumam pievieno:

- a) norādi uz sākotnējo pieteikumu;

- b) tehnisko dokumentāciju, kas satur jauno informāciju saskaņā ar 9. panta 2. punktā minētajām pamatnostādnēm;

- c) jaunu pilnu tehniskās dokumentācijas kopsavilkumu standartizētā veidā.

3. Pēc savas iniciatīvas vai pēc kādas dalībvalsts vai Komisijas pieprasījuma iestāde novērtē, vai atzinums vai atļauja joprojām atbilst šai regulai, izmantojot 10. pantā noteikto procedūru, kur tā ir piemērojama. Iestāde var pēc nepieciešamības apspriesties ar pieteikuma iesniedzēju.

4. Komisija nekavējoties izskata iestādes atzinumu un sagatavo īpaša pasākuma projektu.

5. Īpaša pasākuma projektā, ar ko groza atļauju, norāda visas vajadzīgās izmaiņas atļaujai pievienotajos izmantošanas nosacījumos un ierobežojumos, ja tādi ir.

6. Gala variantā īpašu pasākumu attiecībā uz atļaujas grozīšanu, apturēšanu vai atsaukšanu pieņem saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto procedūru.

13. pants

Dalībvalstu kompetentās iestādes

Katra dalībvalsts paziņo Komisijai un iestādei tās valsts kompetentās iestādes(-žu) nosaukumu, adresi un kontaktpunktus, kas atbildīga(-as) minētajā dalībvalstī par 9. līdz 12. pantā minēto atļaujas pieteikumu saņemšanu. Komisija publicē valstu kompetento iestāžu nosaukumus, adreses un kontaktpunktus, kas paziņoti saskaņā ar šo pantu.

14. pants

Administratīvā pārskatīšana

Jebkuru pieņemto aktu vai arī bezdarbību saistībā ar pilnvarām, ko ar šo regulu uztic iestādei, var pārskatīt Komisija pēc savas iniciatīvas, pēc dalībvalsts pieprasījuma vai pēc tādas personas pieprasījuma, ko šāds akts vai bezdarbība skar tieši un individuāli.

Šim nolūkam pieprasījums ir jāiesniedz Komisijai divu mēnešu laikā pēc dienas, kad attiecīgā puse uzzinājusi par apspriežamo aktu vai bezdarbību.

Komisija pieņem lēmumu divu mēnešu laikā, piemērotā gadījumā pieprasot iestādei atcelt savu aktu vai izbeigt tās bezdarbību.

15. pants

Marķēšana

1. Neierobežojot 5. pantā minētos īpašus pasākumus, laižot tirgū materiālus un izstrādājumus, kas vēl nav nonākuši saskarē ar pārtiku, tiem pievieno:

a) vārdus “saskarei ar pārtiku” vai konkrētu norādi par to izmantojumu tādiem izstrādājumiem kā, piemēram, kafijas automāts, vīna pudele, zupas karote, vai arī II pielikumā attēloto simbolu,

un

b) ja nepieciešams, īpašu pamācību, kas jāievēro drošas un atbilstīgas izmantošanas nolūkā,

un

c) nosaukumu vai tirdzniecības nosaukumu, kā arī jebkurā gadījumā adresi vai oficiālo adresi ražotājam, apstrādātājam vai tirgotājam, kas atbildīgs par laišanu tirgū un kas veic uzņēmējdarbību Kopienā,

un

d) atbilstīgu marķējumu vai identificēšanas zīmi, kas ļauj izsekot materiālam vai izstrādājumam, kā noteikts 17. pantā,

un

e) aktīvo materiālu un izstrādājumu gadījumā – informāciju par atļauto izmantojuma veidu vai veidiem un citu saistītu informāciju, tādu kā to vielu nosaukumi un daudzums, ko izlaidušas aktīvās sastāvdaļas, lai ļautu uzņēmējiem, kuri iesaistīti pārtikas aprītē un kuri izmanto šos materiālus un izstrādājumus, atbilst visiem citiem attiecīgajiem Kopienas noteikumiem vai, ja tie nepastāv, valsts noteikumiem pārtikas aprītes jomā, tostarp noteikumiem par pārtikas marķēšanu.

2. Šā panta 1. punktā minētā informācija tomēr nav obligāta attiecībā uz tiem izstrādājumiem, kas savu īpašību dēļ ir nepārotami paredzēti saskarei ar pārtikas produktiem.

3. Šā panta 1. punktā minētajai informācijai jābūt skaidri redzamai, salasāmai un neizdzēšamai.

4. Materiālu un izstrādājumu mazumtirdzniecība ir aizliegta, ja 1. punkta a), b) un e) apakšpunktā minētā informācija nav sniegta patērētājiem viegli saprotamā valodā.

5. Savā teritorijā dalībvalsts, kurā materiāls vai izstrādājums tiek laists tirgū, saskaņā ar Līguma noteikumiem drīkst izvirzīt par noteikumu, ka šai informācijai uz marķējuma jābūt vienā vai vairākās valodās, ko tā izvēlas no Kopienas oficiālajām valodām.

6. Šā panta 4. un 5. punkts neaizliedz norādīt informāciju uz marķējuma vairākās valodās.

7. Mazumtirdzniecības posmā 1. punktā minēto informāciju izvieta uz:

a) materiāliem un izstrādājumiem vai uz to iepakojuma,

vai

b) etiķetēm, kas piestiprinātas materiāliem un izstrādājumiem vai to iepakojumam,

vai

c) paziņojuma, kas atrodas materiālu un izstrādājumu tiešā tuvumā un ko patērētāji var skaidri saredzēt; attiecībā uz 1. punkta c) apakšpunktā minēto informāciju šī iespēja ir pieļaujama vienīgi gadījumos, kad tehnisku iemeslu dēļ šo informāciju vai to saturošu etiķeti nevar piestiprināt pie materiāliem un izstrādājumiem ne ražošanas, ne arī tirdzniecības posmā.

8. Tirdzniecības posmos, kas nav mazumtirdzniecība, 1. punktā minēto informāciju izvieta:

a) pavaddokumentos

vai

b) uz etiķetēm vai iepakojuma,

vai

c) uz pašiem materiāliem un izstrādājumiem.

9. Informāciju, kas minēta 1. punkta a), b) un e) apakšpunktā, drīkst sniegt tikai attiecībā uz materiāliem un izstrādājumiem, kas atbilst:

a) šīs regulas 3. pantā un, kur piemērojams, 4. pantā noteiktajiem kritērijiem

un

b) šīs regulas 5. pantā minētajiem īpašajiem pasākumiem vai, ja tādi nepastāv, valsts noteikumiem, kas attiecas uz šiem materiāliem un izstrādājumiem.

16. pants

Atbilstības deklarācija

1. Šīs regulas 5. pantā minētie īpašie pasākumi nosaka, ka visiem materiāliem un izstrādājumiem, uz ko attiecas šie pasākumi, tiek pievienota rakstveida deklarācija, kura apliecina to atbilstību tiem piemērojamiem noteikumiem.

Jābūt pieejamiem atbilstīgiem dokumentiem, kas pierāda šādu atbilstību. Šādu dokumentāciju dara pieejamu kompetentām iestādēm pēc to pieprasījuma.

2. Ja šādu īpašu pasākumu nav, šī regula neliedz iespēju dalībvalstīm saglabāt vai pieņemt valsts noteikumus par materiālu un izstrādājumu atbilstības deklarāciju.

17. pants

Izsekojamība

1. Materiālu un izstrādājumu izsekojamība jānodrošina visos posmos, lai atvieglotu kontroli, bojātu produktu atsaukšanu, informācijas sniegšanu patērētājiem un atbildības sadali.

2. Ņemot vērā tehnisko iespējamību, uzņēmējiem jābūt sistēmām un procedūrām, kas ļauj identificēt uzņēmumus, no kuriem un uz kuriem ir nogādāti materiāli un izstrādājumi, kā arī – atbilstīgos gadījumos – vielas vai produkti, uz kuriem attiecas šī regula un tās īstenošanas pasākumi un kurus tie izmanto materiālu un izstrādājumu ražošanā. Šo informāciju dara pieejamu kompetentām iestādēm pēc to pieprasījuma.

3. Materiālus un izstrādājumus, kas laisti Kopienas tirgū, jāspēj identificēt ar atbilstīgas sistēmas palīdzību, kas ļauj tiem izsekot, izmantojot marķējumu vai attiecīgos dokumentus vai informāciju.

18. pants

Drošības pasākumi

1. Ja jaunas informācijas iegūšanas vai esošas informācijas pārvērtēšanas rezultātā dalībvalstij ir pamats uzskatīt, ka materiāla vai izstrādājuma izmantošana apdraud cilvēku veselību, kaut arī tas atbilst attiecīgajiem īpašajiem pasākumiem, tā var uz laiku apturēt vai ierobežot attiecīgo noteikumu piemērošanu savā teritorijā.

Tā nekavējoties informē citas dalībvalstis un Komisiju un izskaidro apturēšanas vai ierobežošanas iemeslus.

2. Komisija, pēc iestādes atzinuma saņemšanas atbilstīgos gadījumos un apspriežoties 23. panta 1. punktā minētajā komitejā, iespējami īsā laikā pārbauda šā panta 1. punktā minētās dalībvalsts sniegto pamatojumu un nekavējoties sniedz savu atzinumu, kā arī veic atbilstīgos pasākumus.

3. Ja Komisija uzskata, ka attiecīgie īpašie pasākumi būtu jāgroza, lai izbeigtu 1. punktā minētās grūtības un nodrošinātu cilvēku veselības aizsardzību, šādus grozījumus pieņem saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto procedūru.

4. Šā panta 1. punktā minētā dalībvalsts drīkst saglabāt apturēšanas vai ierobežošanas pasākumu līdz laikam, kad tiek pieņemti 3. punktā minētie grozījumi vai kad Komisija atsakās pieņemt šādus grozījumus.

19. pants

Publiska piekļuve

1. Pieteikumus atļaujas saņemšanai, pieteikuma iesniedzēju sniegto papildinformāciju un iestādes atzinumus, izņemot konfidenciālu informāciju, dara pieejamus sabiedrībai saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 178/2002 38., 39., un 41. pantu.

2. Dalībvalstis rīkojas ar pieteikumiem par piekļuvi dokumentiem, kas saņemti saskaņā ar šo regulu, atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1049/2001 5. pantam.

20. pants

Konfidencialitāte

1. Pieteikuma iesniedzējam ir tiesības norādīt, kura saskaņā ar 9. panta 1. punktu, 10. panta 2. punktu un 12. panta 2. punktu iesniegtā informācija jāuzskata par konfidenciālu tā iemesla dēļ, ka tās izpaušana var būtiski kaitēt pieteikuma iesniedzēja konkurētspējai. Šādos gadījumos jāsniedz pārbaudāmi pierādījumi.

2. Par konfidenciālu neuzskata informāciju, kas saistīta ar:

- a) pieteikuma iesniedzēja vārdu/nosaukumu un adresi un vielas ķīmisko nosaukumu;
- b) informāciju, kas tieši saistīta ar vielas nekaitīguma novērtējumu;
- c) analīzes metodi vai metodēm.

3. Komisija pēc apspriešanās ar pieteikuma iesniedzēju nosaka, kura informācija ir konfidenciāla, un informē pieteikuma iesniedzēju un iestādi par savu lēmumu.

4. Iestāde sniedz Komisijai un dalībvalstīm visu tās rīcībā esošo informāciju saskaņā ar attiecīgo pieprasījumu.

5. Komisija, iestāde un dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu atbilstīgu konfidencialitātes režīmu informācijai, ko tās saņēmušas saistībā ar šo regulu, izņemot tādu informāciju, kura jādara zināma atklātībai, ja tas ir vajadzīgs konkrētos apstākļos, lai aizsargātu cilvēku veselību.

6. Ja pieteikuma iesniedzējs atsauc vai ir atsaucis pieteikumu, iestāde, Komisija un dalībvalstis ievēro konfidencialitāti attiecībā uz sniegto komerciālo un rūpniecisko informāciju, tostarp pētniecības un attīstības informāciju, kā arī informāciju, par kuras konfidencialitāti Komisija un pieteikuma iesniedzējs nevar vienoties.

21. pants

Dalīšanās ar esošajiem datiem

Saskaņā ar 9. panta 1. punktu, 10. panta 2. punktu un 12. panta 2. punktu iesniegtajā pieteikumā ietverto informāciju var izmantot cita pieteikuma iesniedzējā labā, ja iestāde uzskata, ka šī ir tā pati viela, par ko tika iesniegts sākotnējs pieteikums, tostarp attiecībā uz tās tīrības pakāpi un piemaisījumu raksturu, un ja šis cits pieteikuma iesniedzējs ir vienojies ar sākotnēja pieteikuma iesniedzēju par šādas informācijas izmantošanu.

22. pants

I un II pielikuma grozīšana

Grozījumus I un II pielikumā pieņem saskaņā ar 23. panta 2. punktā noteikto procedūru.

23. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgā komiteja, kas izveidota saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 178/2002 58. panta 1. punktu.

2. Ja ir norāde uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā noteiktais laikposms ir trīs mēneši.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

24. pants

Pārbaudes un kontroles pasākumi

1. Dalībvalstis veic oficiālu kontroli, lai nodrošinātu atbilstību šai regulai, saskaņā ar attiecīgajiem Kopienas tiesību aktiem par oficiālu kontroli attiecībā uz pārtiku un barību.

2. Vajadzības gadījumā un pēc Komisijas pieprasījuma iestāde palīdz izstrādāt tehniskos norādījumus par paraugu ņemšanu un testēšanu, lai veicinātu saskaņotu pieeju 1. punkta piemērošanai.

3. Kopienas references laboratorija attiecībā uz materiāliem un izstrādājumiem, kas paredzēti saskarei ar pārtiku, un valstu references laboratorijas, kas izveidotas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 882/2004, palīdz dalībvalstīm 1. punkta piemērošanā, veicinot analīžu rezultātu augstu kvalitāti un saskaņotību.

25. pants

Sankcijas

Dalībvalstis pieņem noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas par šīs regulas pārkāpumiem, un veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenošanu. Paredzētajām sankcijām jābūt efektīvām, samērīgām un preventīvām. Dalībvalstis dara zināmus attiecīgos noteikumus Komisijai līdz 2005. gada 13. maijam un nekavējoties dara zināmas tai jebkuras turpmākas izmaiņas, kas tos ietekmē.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2004. gada 27. oktobrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
J. BORRELL FONTELLES

26. pants

Atcelšana

Ar šo atceļ Direktīvu 80/590/EEK un Direktīvu 89/109/EEK.

Atsauces uz atceltajām direktīvām uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās jālasa saskaņā ar korelācijas tabulu III pielikumā.

27. pants

Pārejas noteikumi

Materiālus un izstrādājumus, kas likumīgi laisti tirgū pirms 2004. gada 3. decembra, drīkst pārdot, līdz to krājumi ir beigušies.

28. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šīs regulas 17. pantu piemēro no 2006. gada 27. oktobra.

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
A. NICOLAI

*I PIELIKUMS***To materiālu un izstrādājumu grupu saraksts, kuriem var piemērot īpašus pasākumus**

1. Aktīvie un viešie materiāli un izstrādājumi
 2. Adhezīvi
 3. Keramika
 4. Korķis
 5. Kaučuks
 6. Stikls
 7. Jonu apmaiņas sveķi
 8. Metāli un metālu sakausējumi
 9. Papīrs un kartons
 10. Plastmasa
 11. Tipogrāfijas krāsas
 12. Reģenerēta celulozes šķiedra
 13. Silikons
 14. Tekstilmateriāli
 15. Lakas un pārklājuma materiāli
 16. Vasks
 17. Kokmateriāli
-

II PIELIKUMS

Simbols

—

III PIELIKUMS

Korelācijas tabula

Direktīva 89/109/EEK	Šī regula
1. pants	1. pants
—	2. pants
2. pants	3. pants
—	4. pants
3. pants	5. pants
—	7. pants
—	8. pants
—	9. pants
—	10. pants
—	11. pants
—	12. pants
—	13. pants
—	14. pants
4. pants	—
6. pants	15. pants
—	16. pants
—	—
—	17. pants
5. pants	18. pants
7. pants	6. pants
—	19. pants
—	20. pants
—	21. pants
—	22. pants
8. pants	—
9. pants	23. pants
—	24. pants
—	—
—	25. pants
10. pants	26. pants
—	27. pants
11. pants	—
12. pants	—
—	—
13. pants	28. pants
I pielikums	I pielikums
II pielikums	—
III pielikums	III pielikums
Direktīva 80/590/EEK	Šī regula
Pielikums	II pielikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2004/101/EK

(2004. gada 27. oktobris),

ar ko groza Direktīvu 2003/87/EK, ar kuru izveido siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu Kopienā, ņemot vērā Kioto Protokola projekta mehānismus

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 175. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

apspriedusies ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Ar Direktīvu 2003/87/EK ⁽³⁾ izveido siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu Kopienā, lai veicinātu siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšanos rentablā un ekonomiski izdevīgā veidā, vienlaikus atzīstot, ka ilgtermiņā pasaules mēroga siltumnīcefekta gāzu emisija būs jāsamazina aptuveni par 70 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni. Direktīvas mērķis ir veicināt to saistību izpildi, ko Kopiena un dalībvalstis ir uzņēmušās attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu antropogēnās emisijas daudzumu samazināšanu atbilstīgi Kioto Protokolam, ko apstiprināja ar Padomes 2002. gada 25. aprīļa Lēmumu 2002/358/EK par ANO Vispārējai konvencijai par klimata pārmaiņām pievienotā Kioto Protokola apstiprināšanu Eiropas Kopienas vārdā un no tā izrietošo saistību izpildi ⁽⁴⁾.

(2) Direktīvā 2003/87/EK ir noteikts, ka projekta mehānismu kredītu atzīšana, kas izmantojami saistību izpildei no 2005. gada, palielinās siltumnīcefekta gāzu emisijas globālas samazināšanas sasniegšanas rentabilitāti, un šo atzīšanu paredz ar noteikumiem, ar ko saista Kioto projektu mehānismus, tostarp Kopīgo īstenošanu (KĪ) un Tiras attīstības mehānismus (TAM), ar Kopienas siltumnīcefekta gāzu emisijas tirdzniecības sistēmu ("Kopienas sistēma").

(3) Kioto projekta mehānismu sasaiste ar Kopienas sistēmu, vienlaicīgi saglabājot savas vides integritāti, dod iespēju izmantot emisijas kredītus, kas radušies no Kioto Protokola 6. un 12. pantā noteiktajām projekta aktivitātēm, lai izpildītu dalībvalstu saistības saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 12. panta 3. punktu. Tādējādi Kopienas sistēmā palielināsies lētu noteikumu ievērošanas iespēju dažādība, kas varētu samazināt Kioto Protokola ievērošanas kopējās izmaksas, vienlaicīgi uzlabojot Kopienas siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu tirgus likviditāti. Veicinot KĪ kredītu pieprasījumu, Kopienas uzņēmumi investēs videi draudzīgu tehnoloģiju un zinātnības attīstībā un ieviešanā. Tiks veicināts arī pieprasījums pēc TAM kredītiem, un tādējādi jaunattīstības valstīm, kurās norisinās TAM projekti, tiks sniegts atbalsts to ilgtspējīgas attīstības mērķu sasniegšanai.

(4) Papildus tam, ka Kioto projekta mehānismu izmanto Kopiena un tās dalībvalstis, kā arī uzņēmumi un privātpersonas ārpus Kopienas sistēmas, šie mehānismi ir jāsaista ar Kopienas sistēmu tādējādi, lai nodrošinātu saskaņu ar ANO Vispārējo konvenciju par klimata pārmaiņām un Kioto Protokolu, un turpmākiem lēmumiem, ko pieņems saskaņā ar to, kā arī lai nodrošinātu saskaņu ar Direktīvā 2003/87/EK noteiktajiem Kopienas sistēmas mērķiem un uzbūvi.

(5) Dalībvalstis var atļaut operatoriem saskaņā ar Kopienas sistēmu izmantot sertificētus emisijas samazinājumus (turpmāk – SES) no 2005. gada un emisijas samazināšanas vieniņības (turpmāk – ESV) no 2008. gada. Operatoriem SES un

⁽¹⁾ OV C 80, 30.3.2004., 61. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2004. gada 20. aprīļa Atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts) un Padomes 2004. gada 13. septembra Lēmums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

⁽³⁾ OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 130, 15.5.2002., 1. lpp.

ESV izmantošana no 2008. gada var būt atļauta līdz noteiktai katrai iekārtai piešķirtās emisijas kvotas procentuālai daļai, ko katra dalībvalsts nosaka savā emisijas kvotu valsts sadales plānā. Izmantošana notiks, piešķirot un nododot viena veida kvotu apmaiņā pret vienu SES vai ESV. Kvota, kas piešķirta apmaiņā pret SES vai ESV, atbildīs attiecīgajam SES vai ESV.

- (6) Komisijas Regula par standartizētu un drošu reģistru sistēmu, kas jāpieņem saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 19. panta 3. punktu un Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Lēmuma Nr. 280/2004/EK par monitoringa mehānismu attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu emisiju un par un Kioto Protokola ⁽¹⁾ īstenošanu Kopienā 6. panta 1. punktu, paredzēs attiecīgus reģistru sistēmas procesus un procedūras saistībā ar SES izmantošanu laikposmā no 2005. līdz 2007. gadam un tam sekojošiem laikposmiem, kā arī ESV izmantošanu laikposmā no 2008. līdz 2012. gadam un tam sekojošiem laikposmiem.
- (7) Katra dalībvalsts lemj par projekta aktivitāšu SES un ESV izmantošanas robežām, pienācīgi ņemot vērā Kioto Protokola un Marakešas Līguma attiecīgos noteikumus, lai pildītu tajos noteiktās prasības, kas paredz to, ka mehānismu izmantošana papildina valsts pasākumus šajā jomā. Tādējādi šādi valsts pasākumi būs nozīmīga kopējo centieni daļa.
- (8) Saskaņā ar UNFCCC un Kioto Protokolu un lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar tiem, dalībvalstīm ir jāatturas no SES un ESV izmantošanas, kas radušās no kodoliekārtām, lai pildītu savas saistības saskaņā ar Kioto Protokola 3. panta 1. punktu un Lēmumu 2002/358/EK.
- (9) Lēmumā 15/CP.7 un Lēmumā 19/CP.7, kas pieņemti saskaņā ar UNFCCC un Kioto Protokolu, ir uzsvērts, ka vides integritāte jāpanāk, *inter alia*, ar pamatotiem praktiskiem pasākumiem, mehānismu reglamentējošiem noteikumiem un pamatnostādņēm, ar pamatotiem un stingriem principiem un noteikumiem, kas reglamentē zemes lietošanu, zemes lietošanas maiņu un mežsaimniecisko darbību, kā arī ņemot vērā jautājumus, kas saistīti ar nepastāvību, papildināmību, noplūdi, neskaidrībām un sociālekonomiskiem un vides ietekmes faktoriem, tostarp ietekmi uz bioloģisko daudzveidību un dabiskajām ekosistēmām saistībā ar projekta aktivitātēm apmežošanas un meža atjaunošanas jomā. Komisijai savā 2006. gada Direktīvas 2003/87/EK pārskata ziņojumā ir jāapsver tehniskie noteikumi saistībā ar kredītu pagaidu raksturu un ierobežojumu 1 % apmērā zemes lietošanas, zemes lietošanas maiņas un mežsaimnieciskās darbības tiesību piešķiršanai, kā tas noteikts Lēmumā 17/CP.7, kā arī jāapsver tie noteikumi, kas saistīti ar rezultātiem, kas gūti, novērtējot iespējamo risku saistībā ar ģenētiski modificētu organismu un potenciāli invazīvo svešzemju sugu izmantošanu, lai ļautu operatoriem izmantot SES un ESV, kas saistīti ar apmežošanas un mežu atjaunošanas projekta aktivitātēm saskaņā ar Kopienas 2008. gada sistēmu atbilstīgi lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar UNFCCC vai Kioto Protokolu.
- (10) Lai izvairītos no dubultas uzskaites, SES un ESV nevajadzētu piešķirt par projekta aktivitātēm Kopienā, kas arī rada emisijas samazinājumu vai ierobežojumu no iekārtām, kas minētas Direktīvā 2003/87/EK, ja vien SES vai ESV izcelsmes dalībvalsts reģistrā nav anulēts vienlīdzīgs kvotu skaits.
- (11) Saskaņā ar attiecīgiem Pievienošanās līgumiem, gatavojot projekta aktivitāšu bāzes scenāriju valstīm, kas pievienojas Savienībai, būtu jāņem vērā *acquis communautaire*.
- (12) Dalībvalsts, kas atļauj privātām vai valsts institūcijām piedalīties projekta aktivitātēs, uzņemas atbildību par savām saistībām, kas noteiktas UNFCCC un Kioto Protokolā, un tai būtu jānodrošina, ka šāda dalība saskan ar attiecīgajām pamatnostādņēm, praktiskajiem pasākumiem un procedūrām, kas pieņemtas saskaņā ar UNFCCC vai Kioto Protokolu.
- (13) Saskaņā ar UNFCCC, Kioto Protokolu un turpmākiem lēmumiem, kas pieņemti to īstenošanai, Komisijai un dalībvalstīm būtu jāatbalsta rīcības spējas palielināšanas pasākumi jaunattīstības valstīs un valstīs, kas ir iekļāvušās pārejas procesā uz tirgus ekonomiku, lai palīdzētu tām pilnībā izmantot KĪ un TAM atbilstīgi to ilgtspējīgās attīstības stratēģijām. Komisijai būtu jāiesniedz pārskata ziņojums par centieniem šajā virzienā.
- (14) Kritērijus un pamatnostādnes, kas ir jāņem vērā, apsverot, vai hidroelektroenerģijas ražošanas projektiem ir negatīva ietekme uz vidi vai negatīvas sociālas sekas, ir noteikusi Pasaules dambju apsaimniekošanas komisija savā 2000. gada novembra ziņojumā "Dambji un attīstība. Jauns satvars lēmumu pieņemšanai", Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācija un Pasaules Banka.

(1) OV L 49, 19.2.2004., 1. lpp.

(15) Tā kā dalība KĪ un TAM projekta aktivitātēs ir brīvprātīga, ir jāpalielina uzņēmumu atbildība par vidi un atbildību pret sabiedrību saskaņā ar Pasaules galotņu tikšanās par ilgtspējīgu attīstību Īstenošanas plāna 17. punktu. Šajā sakarā uzņēmumi ir jāiedrošina uzlabot to KĪ un TAM aktivitāšu iedarbību uz vidi un sabiedrību, kurās tie piedalās.

(16) Informācija par projektu darbību, kuros dalībvalsts piedalās vai atļauj piedalīties privātām vai valsts institūcijām, ir jādara pieejama sabiedrībai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīvu 2003/4/EK par vides informācijas pieejamību sabiedrībai ⁽¹⁾.

(17) Komisija savos ziņojumos par emisijas tirdzniecību un projekta aktivitāšu emisijas kredītu izmantošanu var pieminēt ietekmi uz elektroenerģijas tirgu.

(18) Pēc Kioto Protokola stāšanās spēkā Komisijai ir jāpārliedz, vai būtu iespējams noslēgt nolīgumus ar valstīm, kuras minētas Kioto Protokola B pielikumā, kurām vēl ir jāratificē minētais protokols, lai nodrošinātu kvotu savstarpēju atzīšanu starp Kopienas sistēmu un obligātajām siltumnīcefektu gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmām, kas ierobežo absolūto emisiju šajās valstīs.

(19) Tā kā ierosinātās rīcības mērķi – saiknes izveidi starp Kioto projekta mehānismiem un Kopienas sistēmu – dalībvalstis nevar pienācīgi sasniegt, darbojoties individuāli, un šīs rīcības apjoma un efektu dēļ to var labāk sasniegt visas Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā ietvertu proporcionalitātes principu šī direktīva neparedz neko tādu, kas nebūtu nepieciešams šā mērķa sasniegšanai.

(20) Tādēļ attiecīgi ir jāgroza Direktīva 2003/87/EK,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

⁽¹⁾ OV L 41, 14.2.2003., 26. lpp.

1. pants

Direktīvas 2003/87/EK grozījumi

Ar šo Direktīvu 2003/87/EK groza šādi:

1. Direktīvas 3. pantu papildina ar šādiem punktiem:

“k) “I pielikuma Puse” ir Puse, kas minēta ANO Vispārējā konvencijā par klimata pārmaiņām (UNFCCC) pielikumā un kas ir ratificējusi Kioto Protokolu saskaņā ar Kioto Protokola 1. panta 7. punktu;

l) “projekta aktivitāte” ir projekta aktivitāte, ko ir apstiprinājusi viena vai vairākas I pielikuma Puses saskaņā ar Kioto Protokola 6. vai 12. pantu un lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar UNFCCC vai Kioto Protokolu;

m) “emisiju samazināšanas vienība” (ESV) ir vienība, ko piešķir saskaņā ar Kioto Protokola 6. pantu un lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar UNFCCC vai Kioto Protokolu;

n) “sertificēta emisiju samazināšana” (SES) ir vienība, ko piešķir saskaņā ar Kioto Protokola 12. pantu un lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar UNFCCC vai Kioto Protokolu.”

2. Pēc 11. panta iekļauj šādus pantus:

“11.a pants

Projekta aktivitāšu SES un ESV izmantošana Kopienas sistēmā

1. Ievērojot 3. punktu, dalībvalstis katrā 11. panta 2. punktā minētajā laikposmā var atļaut operatoriem Kopienas sistēmā izmantot projekta aktivitāšu SES un ESV līdz procentuālai daļai no katrai iekārtai piešķirtā kvotu daudzuma, kuru dalībvalsts noteikusi savā emisijas kvotu valsts sadales plānā šim laikposmam. Šajā nolūkā dalībvalsts piešķir un tūlīt nodod vienu kvotu apmaiņā pret vienu SES vai ESV, kas attiecīgajam operatoram piešķirta valsts reģistrā.

2. Ievērojot 3. punktu, laikposmā, kas minēts 11. panta 1. punktā, dalībvalstis var atļaut operatoriem izmantot Kopienas sistēmā projekta aktivitāšu SES. Šim nolūkam dalībvalsts piešķir un tūlīt nodod vienu kvotu apmaiņā pret vienu SES. Dalībvalstis anulē SES, ko operators izmantojis laikposmā, kurš minēts 11. panta 1. punktā.

3. Visus SES un ESV, ko piešķir un ko var izmantot saskaņā ar UNFCCC un Kioto Protokolu un turpmākiem lēmumiem, kuri pieņemti saskaņā ar tiem, var izmantot Kopienas sistēmā:

a) izņemot gadījumu, kad, atzīstot, ka saskaņā ar UNFCCC un Kioto Protokolu un lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar tiem, dalībvalstīm, lai pildītu saistības saskaņā ar Kioto Protokola 3. panta 1. punktu un Lēmumu 2002/358/EK, ir jāatturas no SES un ESV izmantošanas, kas radušās no kodoliekārtām, un ka operatoriem ir jāatturas no tādu SES un ESV izmantošanas, kas radušies no šādām iekārtām, laikposmā, kas minēts 11. panta 1. punktā, un 11. panta 2. punktā minētajā piecu gadu laikposmā;

un

b) izņemot darbībās, kas saistītas ar zemes lietošanu, zemes lietošanas maiņu un mežsaimniecību.

11.b pants

Projekta aktivitātes

1. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka bāzes scenāriju projekta aktivitātēm, ko nosaka turpmākos lēmumos, kuri pieņemti saskaņā ar UNFCCC vai Kioto Protokolu, un ko īsteno valstīs, kas ir parakstījušas Pievienošanās līgumu ar Savienību, ir pilnīgi saderīgas ar *acquis communautaire*, tostarp ar šajā Pievienošanās līgumā paredzētajām pagaidu atkāpēm.

2. Izņemot 3. un 4. punktā paredzēto gadījumu, projekta norises valsts nodrošina, ka netiek piešķirtas ESV vai SES siltumnīcefekta gāzu emisiju ierobežošanai vai samazināšanai no iekārtām, kurām piemērojama šī direktīva.

3. Līdz 2012. gada 31. decembrim saistībā ar KĪ un TAM projekta aktivitātēm, kas tieši samazina vai ierobežo emisijas no iekārtas, kurai piemērojama šī direktīva, ESV un SES var piešķirt tikai tad, ja šīs iekārtas operators anulē vienlīdzīgu kvotu skaitu.

4. Līdz 2012. gada 31. decembrim saistībā ar KĪ un TAM projekta aktivitātēm, kas netieši samazina vai ierobežo emisijas līmeni no iekārtas, kurai piemērojama šī direktīva, ESV un SES var piešķirt tikai tad, ja anulē vienlīdzīgu kvotu skaitu SES vai ESV izcelsmes dalībvalsts reģistrā.

5. Dalībvalsts, kas atļauj privātām vai valsts institūcijām piedalīties projektu darbībā, uzņemas atbildību par savām saistībām, kas noteiktas UNFCCC un Kioto Protokolā, un nodrošina to, ka šāda dalība saskaņā ar attiecīgajām pamatnostādņēm, praktiskiem pasākumiem un procedūrām, kas pieņemtas saskaņā ar UNFCCC vai Kioto Protokolu.

6. Gadījumā, ja projekta aktivitātes saistās ar hidroelektroenerģijas ražošanu ar ražošanas jaudu, kas ir lielāka par 20 MW, dalībvalsts, apstiprinot šādas projekta aktivitātes, projekta aktivitāšu veikšanas laikā nodrošina attiecīgu starptautisko kritēriju un pamatnostādņu ievērošanu, tostarp to kritēriju un pamatnostādņu ievērošanu, kas iekļautas Pasaules dambju apsaimniekošanas komisijas 2000. gada novembra ziņojumā "Dambji un attīstība. Jauns satvars lēmumu pieņemšanai".

7. Noteikumus 3. un 4. punkta īstenošanai, īpaši attiecībā uz dubultas uzskaites novēršanu, kā arī jebkurus 5. punkta īstenošanai vajadzīgos noteikumus, ja projekta norises valsts atbilst visām tiesību piešķiršanas prasībām dalībai KĪ projekta aktivitātēs, pieņem saskaņā ar 23. panta 2. punktu."

3. Direktīvas 17. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"17. pants

Pieklūve informācijai

Lēmumus attiecībā uz kvotu sadali, informāciju par projekta aktivitātēm, kurās piedalās dalībvalsts vai kurās tā atļauj piedalīties privātām vai valsts institūcijām, kā arī ziņojumus par emisiju, ko pieprasa sakarā ar siltumnīcefekta gāzu emisijas atļauju un kas glabājas kompetentajā iestādē, dara pieejamu sabiedrībai saskaņā ar Direktīvu 2003/4/EK."

4. Direktīvas 18. pantu papildina ar šādu daļu:

“Jo īpaši dalībvalstis nodrošina koordināciju starp to izraudzīto kontaktpersonu Kioto Protokola 6. panta 1. punkta a) apakšpunkta projekta aktivitāšu apstiprināšanai un to izraudzīto valsts iestādi Kioto Protokola 12. panta īstenošanai, ko attiecīgi izraugās saskaņā ar turpmākiem lēmumiem, kuri pieņemti saskaņā ar UNFCCC vai Kioto Protokolu.”

5. Direktīvas 19. panta 3. punktu papildina ar šādu teikumu:

“Minētā regula arī ietver noteikumus par SES un ESV izmantošanu un identifikāciju Kopienas sistēmā un šādas izmantošanas līmeņa monitoringu.”

6. Direktīvas 21. pantu groza šādi:

a) direktīvas 1. punkta otro teikumu aizstāj ar šādu teikumu:

“Šajā ziņojumā īpašu uzmanību pievērš pasākumiem kvotu piešķiršanai, ESV un SES izmantošanai Kopienas sistēmā, reģistru darbībai, monitoringa un ziņošanas pamatnostādņu piemērošanai, pārbaudei un jautājumiem, kas saistīti ar šīs direktīvas ievērošanu, un uz kvotām attiecināmajam fiskālajam režīmam, ja tāds ir.”

b) 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Komisija organizē informācijas apmaiņu starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm par kvotu piešķiršanas jautājumiem, ESV un SES izmantošanu Kopienas sistēmā, reģistru darbību, monitoringu, pārbaudi un šīs direktīvas ievērošanu.”

7. Pēc direktīvas 21. panta iekļauj šādu pantu:

“21.a pants

Atbalsts rīcības spējas palielināšanas pasākumiem

Saskaņā ar UNFCCC, Kioto Protokolu un jebkuriem turpmākiem lēmumiem, kas pieņemti to īstenošanai, Komisijai un dalībvalstīm ir jāatbalsta rīcības spējas palielināšanas pasākumi jaunattīstības valstīs un valstīs, kas ir iekļāvušās pārejas procesā uz tirgus ekonomiku, lai palīdzētu tām pilnībā izmantot KĪ un TAM atbilstīgi to ilgtspējīgās attīstības stratēģijām un veicināt uzņēmumu iesaisti KĪ un TAM projektu attīstībā un īstenošanā.”

8. Direktīvas 30. pantu groza šādi:

a) 2. punkta d) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“d) projekta mehānismu kredītu izmantošanu, tostarp vajadzību saskaņot SES un ESV pieļauto izmantošanu Kopienas sistēmā;”

b) 2. punktu papildina ar šādiem apakšpunktiem:

“l) projekta mehānismu ietekmi uz projekta norises valstīm, īpaši uz to attīstības mērķiem, to, vai ir apstiprinātas KĪ un TAM hidroelektroenerģijas ražošanas projektu aktivitātes ar saražotās jaudas daudzumu, kas pārsniedz 500 MW un kam ir negatīva ietekme uz vidi vai negatīvas sociālas sekas, un šādas hidroelektriskās jaudas ražošanas projekta aktivitāšu rezultātā iegūto SES un ESV turpmāko izmantošanu Kopienas sistēmā;

m) atbalstu rīcības spējas palielināšanas pasākumiem jaunattīstības valstīs un valstīs, kas ir iekļāvušās pārejas procesā uz tirgus ekonomiku;

n) praktiskos pasākumus un procedūras dalībvalsts iekšzemes projekta aktivitāšu apstiprināšanai un kvotu piešķiršanai par emisijas samazinājumiem vai ierobežojumiem, kas radušies no šādām aktivitātēm no 2008. gada;

o) tehniskos noteikumus saistībā ar kredītu pagaidu raksturu un ierobežojumu 1 % apmērā zemes lietošanas, zemes lietošanas maiņas un mežsaimnieciskās darbības tiesību piešķiršanai, kā tas noteikts Lēmumā 17/CP.7, kā arī noteikumus, kas saistīti ar rezultātiem, kuri gūti, novērtējot iespējamo risku saistībā ar ģenētiski modificētu organismu un potenciāli invazīvo svešzemju sugu izmantošanu, lai ļautu operatoriem izmantot SES un ESV, kas saistīti ar apmežošanas un mežu atjaunošanas projekta aktivitātēm saskaņā ar Kopienas 2008. gada sistēmu, saskaņā ar lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar UNFCCC vai Kioto Protokolu.”

c) 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Pirms katra laikposma, kas minēts 11. panta 2. punktā, katra dalībvalsts publicē savā emisijas kvotu valsts sadales plānā ESV un SES paredzēto izmantošanu un katrai iekārtai piešķirto procentuālo daļu, kuras apjomā operatori ir ļauts izmantot ESV un SES saskaņā ar Kopienas sistēmu konkrētajam laikposmam. Kopējais izmantoto ESV un SES daudzums saskaņā ar dalībvalsts papildsaistībām, ko tā uzņēmusies saskaņā ar Kioto Protokolu un UNFCCC, un lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar tiem.

Saskaņā ar 3. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Lēmumā Nr. 280/2004/EK par monitoringa mehānismu attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu emisiju (*) dalībvalstis ik pēc diviem gadiem ziņo Komisijai par to, kādā apmērā iekšzemes pasākumi faktiski veido būtisku daļu no valsts līmenī veiktiem centieniem, kā arī to, kādā apmērā kopīgas īstenošanas mehānismu izmantošana faktiski papildina valsts pasākumus un kāda ir to savstarpējā attiecība, saskaņā ar Kioto Protokolu un lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar to. Komisija par to sniedz ziņojumu saskaņā ar minētā lēmuma 5. pantu. Ņemot vērā šo ziņojumu, Komisija vajadzības gadījumā iesniedz priekšlikumu normatīvam aktam vai cita rakstura pasākumam ar mērķi papildināt dalībvalstu piemērotos noteikumus, lai nodrošinātu, ka mehānismu izmantošana ir papildus valsts pasākumiem Kopienas kontekstā.

(*) OV L 49, 19.2.2004., 1. lpp.”

9. Direktīvas III pielikumā iekļauj šādu punktu:

“12. Plānā nosaka maksimālo SES un ESV daudzumu, ko operatori var izmantot Kopienas sistēmā, kā procentuālo daļu no katrai iekārtai piešķirtā kvotu daudzuma.

Minētā procentuālā daļa saskaņā ar dalībvalsts papildināšanas saistībām, ko tā uzņēmusies saskaņā ar Kioto Protokolu un lēmumiem, kas pieņemti atbilstīgi UNFCCC vai Kioto Protokolam.”

2. pants

Īstenošana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības vēlākais 2005. gada 13. novembrī. Par to dalībvalstis tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem šos tiesību aktus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis paziņo Komisijai valsts tiesību akta attiecīgā noteikuma tekstu, ko tās pieņem šīs direktīvas piemērošanas jomā. Komisija par to informē pārējās dalībvalstis.

3. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2004. gada 27. oktobrī

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
J. BORRELL FONTELLES*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
A. NICOLAI*